

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Пловдив , 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВД* IV СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и четвърти юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елена Й. Захова
Членове: Весела Ив. Евстатиева
Даниела Д. Събчева

в присъствието на прокурора Светлозар Николаев Чераджийски (ОП-Пловдив)

като разгледа докладваното от Елена Й. Захова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215300600791 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XXI-ва от НПК.

С присъда № 260010/18.01.2021г. на Районен съд- Пловдив, постановена по НОХД № 6929/2020 г. по описа на същия съд, подсъдимите ** Г., * М. М. и *. П. * са били признати за виновни в извършено в съучастие, като съизвършители, на престъпление по чл. 194 ал. 1 вр. с чл. 20 ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, за което и при условията на чл. 373 ал. 2 вр. с чл. 372 ал. 4 вр. с чл. 371 т. 2 от НПК вр. с чл. 63 ал. 1 т. 3 вр. с чл. 58а ал. 1 вр. с чл. 54 от НК на подсъдимите ** Г. и * М. М. са били наложени наказания от по осем месеца лишаване от свобода, а на подсъдимия *. П. * при условията на чл. 373 ал. 2 вр. с чл. 372 ал. 4 вр. с чл. 371 т. 2 от НПК вр. с чл. 58а ал. 1 вр. с чл. 54 от НК е било наложено наказание от една година лишаване от свобода. Изпълнението на наказанието на първите двама подсъдими е било отложено на осн. чл. 69 ал. 1 от НК с изпитателен срок от две години, считано от влизане на присъдата в сила, на на подс. *. П. * изпълнението на наложеното му наказание е било отложено на осн. чл. 66 ал. 1 от НК с изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила. В тежест на подсъдимите са били възложени направените по делото разноси.

В законоустановения срок срещу присъдата е депозирана жалба от подсъдимия Г., чрез защитника - адв. С., с оплакване за необоснованост и несправедливост на наказанието. Иска се отмяна на присъдата, постановяване на оправдателна присъда, а алтернативно- намаляване на размера на наложеното му наказание.

В същия срок е депозирана и жалба от адв. Б., защитник на подс. М., с оплакване за несправедливост на наложеното наказание. Иска се изменение на обжалвания съдебен акт, налагане на по- леко по вид наказание. Алтернативно се иска намаляване размера на наложеното наказание на шест месеца лишаване от свобода и определяне на по- кратък срок за условно отлагане на изпълнението му.

Пред въззивния съд жалбите се поддържат изцяло от подсъдимите и защитниците им, със същите оплаквания и същото искане. Аргументира се несправедливост на наказанието поради неотчетена от първостепенния съд по- ниска степен на обществена опасност на деянието и дейците и недостатъчна тежест на характеристикните им данни- добри според адв. Б.. При условията на алтернативност се предлага определяне на наказанието по реда на чл. 55 ал. 1 от НК- пробация, респ. намаляване размера на наказанието лишаване и свобода и на определения от РС-Пловдив изпитателен срок.

На подсъдимия *. П. * му бе разяснено правото по чл. 320 ал. 6 от НПК- до даване ход на делото пред настоящия съд да се присъедини към жалбите на двамата подсъдими ** Г. и * М. М.. Същият лично и чрез защитника си заяви, че не желае да се присъединява към жалбите на съпроцесниците си. Той и защитника му изразяват становище, че присъдата е справедлива.

Представителят на Пловдивската окръжна прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбите. Счита, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена.

Пловдивският окръжен съд, като анализира доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, направеното възражение в жалбите, изразеното от страните пред настоящата инстанция и след като и извърши

цялостна проверка на атакувания съдебен акт, съобр. чл. 314 от НПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

Жалбите са допустими. Депозирани са от страна в процеса, която има процесуално призната възможност да атакува постановената присъда. Подадени са в срока за обжалване. Разгледани по същество, жалбите са основателни по общо релевираното оплакване за несправедливост на наказанието.

Не се оспорва от страните по делото възприетата от първостепенния съд фактическа установеност на деянието, която настоящият съдебен състав намира за правилна и съответна на наличните доказателства. За да постанови атакуваната пред настоящия съд присъда, Пловдивският районен съд е намерил за несъмнено установена от доказателствата по делото следната фактическа обстановка на извършеното:

С одобрено споразумение по НОХД № 2319/2019г. по описа на РС-Пловдив, влязло в сила от 18.07.2019 г., подсъдимият * М. М. е осъден на три месеца лишаване от свобода за престъпление по чл.195, ал.1,т.3, вр.чл.194,ал.1, вр.чл.63,ал.1,т.3, вр.чл.20, ал.2,вр.ал.1 от НК. На основание чл.69,ал.1, вр.чл.66,ал.1 от НК изпълнението на наказанието е било отложено за срок от 1 г. и 6 месеца.

С одобрено споразумение по НОХД № 2319/2019г. по описа на РС-Пловдив, влязло в сила от 18.07.2019г , подсъдимият *. * Г. е осъден на три месеца лишаване от свобода за престъпление по чл.195, ал.1, т.3,вр.чл.194, ал.1, вр.чл.63, ал.1,т.3, вр.чл.20, ал.2, вр.ал.1от НК. На основание чл.69, ал.1, вр.чл.66,ал.1 от НК изпълнението на наказанието е било отложено за срок от 1 г. и 6 месеца.

С одобрено споразумение по НОХД № 4592/2019г., по описа на РС-Пловдив, влязло в сила от 28.08.2019г. , подсъдимият *. * Г. е осъден на една година лишаване от свобода за престъпление по чл. 194,ал.1, вр.чл.63, ал.1, т.3, вр.чл.20,ал.2, вр.ал.1 от НК. На основание чл.69,ал.1, вр.чл.66,ал.1 от НК изпълнението на наказанието е било отложено за срок от 3 години.

С одобрено споразумение по НОХД № 4592/2019г., по описа на РС-

Пловдив, влязло в сила от 28.08.2019г. , подсъдимият *. * Г. е осъден на една година лишаване от свобода за престъпление по чл. 194,ал.1, вр.чл.63, ал.1, т.3, вр.чл.20,ал.2, вр.ал.1 от НК. На основание чл.69,ал.1, вр.чл.66,ал.1 от НК изпълнението на наказанието е било отложено за срок от 3 години.

Съдът е пропуснал да констатира, но това не се отразява на фактическата обстановка на извършеното, нито на правната квалификация, че по второто дело- НОХД № 4592/2019г. по описа на РС-Пловдив, е бил осъден за същото престъпление, с наложено същото по вид и размер наказание и подс. И.М.. Тези осъждания нямат отношение към правната квалификация на разследваното престъпление по настоящето дело.

Към датата на извършване на инкриминираното деяние по делото - 24.06.2019г. и тримата подсъдими – М., Г. и И. са били неосъждани.

Подсъдимият * М. М. е непълнолетен, ученик в * в с.*, живее там. Има извършени множество противообществени прояви и престъпления, отличава се с лоши характеристични данни, съгласно изготвената справка от Инспектор ДПС при РУ-Раковски.

Подсъдимият *. * Г. също е непълнолетен, не учи и не работи. Живее заедно с родителите си в с.* също има извършени множество противообществени прояви и престъпления, с лоши характеристични данни, съгласно изготвената справка от Инспектор ДПС при РУ-Раковски.

Подсъдимият А.И. е пълнолетен, работи като общ работник на свободна практика, неосъждан, неженен.

Тримата подсъдими М., Г. и И. са приятели, живеят в едно населено място - с.* и заедно са извършвали множество противообществени прояви и престъпления. Тримата подсъдими заедно са извършвали многократно кражба на дизелово гориво от вагоните, паркирани на ж.п. гара „*“.

На 24.06.2019 г. тримата подсъдими И.М., И.Г. и А.И. се събрали заедно. Обикаляйки в района на жп гара „*“ в с.*, подсъдимият М.

предложил на обвиняемите Г. и И. да откраднат нафта от намиращите се там вагон-цистерни с дизелово гориво, подсъдимият Г. и подсъдимият И. се съгласили веднага. Коловозите с паркираните вагон-цистерни се намирали срещу ромската махала в с.*. В близост до коловозите на гарата имало изоставени постройки - бивши складове на „*“, в които имало стари 30 литрови бидони. Подсъдимите взели 5 бидона, всеки с вместимост 30 литра и отишли до паркираните вагон-цистерни пълни с дизелово гориво, собственост на *. От един от вагон-цистерните напълнили с дизелово гориво 5-те бидона, общо с 150 литра дизелово гориво, след което занесли бидоните в изоставената постройка в близост до гарата и там ги скрили. По-късно в същия ден, тримата подсъдими отишли до дома на подсъдимия И.Г., който взел каруцата и коня на баща си, след което и тримата и отишли до постройката, в която скрили бидоните. Прелели дизеловото гориво от бидоните в 15 десетлитрови бутилки /туби/ и ги натоварили на каруцата. Закарали каруцата с тубите /бутилки/ с дизелово гориво до дома на св. *** в с.*, ул. *, който се намирал на около 1,5 км. от гарата. Подсъдимите предложили на св.** да му продадат 150 л. дизелово гориво за сумата от 150 лева, св.** се съгласил, взел горивото и им дал 150 лв.

Всички действия на подсъдимите по изнасянето на бидоните от изоставените складове, пълненето им с нафта от вагон-цистерните, собственост на *, занасянето им до складовете и впоследствие транспортирането им в бутилки били забелязани от св. ***-охранител в *, с.*. Той веднага уведомил по телефона своя ръководител- св.**. Действията на подсъдимите били заснети и от охранителните камери на дружеството. На следващия ден св. * прегледал записите от тези камери и установил, че са заснети действията на подсъдимите по кражбата. Дискът, съдържащ записите от охранителните камери на жп коловозите на жп.гара „*“, е бил предаден с протокол за доброволно предаване от св. ** - служител на * ЕООД на РУ-Раковски.

Въз основа на записите е изготвен е албум със снимков материал, от който се установяват действията на подсъдимите по движението им района на ж.п.гарата и коловозите, носенето на бидоните с гориво.

Първостепенният съд е намерил описаната фактическа обстановка за

установено от събраните по делото гласни и писмени доказателства – показания на св. ** И., * С. *, ***, ** Г., ** Б. / частично/, ** М., ** Г.а, характеристичните справки за всеки от обвиняемите, обяснения на подсъдимите (б.а. депозирани в качеството им на обвиняеми), справка за съдимост, протоколи, обективиращи извършените процесуално-следствени действия, фотоалбуми, протокол за доброволно предаване от 01.07.2019 г., съдебно-стокова експертиза, съдебно-психиатрични експертизи. Показанията на свидетелите, депозирани в хода на дъосъдебното производство, са били обсъдени поотделно и с оглед взаимната им обвързаност с изводимото от останалите доказателствени източници и ценени, като подкрепящи обвинителната теза, изложена в обвинителния акт, която е призната от подсъдимите по реда на чл. 371 т. 2 от НПК.

Кредитирани са били и заключенията на изготвените по делото експертизи.

Съдът е направил извод, че изводимото от доказателствените източници подкрепя направените от подсъдимите самопризнания.

Не се навеждат оплаквания срещу въприетата от ПдРС фактическа установеност на деянието и доказателствената обезпеченост на фактите, изложени в обвинителния акт и признати от подсъдимите по предвидения за това ред на глава 27-ма от НПК.

Пред въззивната инстанция не се релевират оплаквания и относно приложението на материалния закон, което и според настоящия съд е в съответствие с изложената фактическа обстановка. Правилно е прието, че тримата подсъдими- *. * Г., * М. М. и *. П. * на 24.06.2019г. в с.*, обл.Пловдив, в съучастие като извършители са отнели чужди движими вещи - 150 литра дизелово гориво на стойност 342лв., от владението на * ЕООД, без съгласието на ръководството на дружеството, с намерение противозаконно да ги присвоят, като първите двама са били непълнолетни, но са разбирали свойството и значението на извършеното и са могли да ръководят постъпките си. Наказателната отговорност и на тримата е ангажирана за съобразно предвиденото за престъплението по чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2, вр. с ал.1 от НК, като за подс. Г. и М. наказанието е било определено с оглед особеното им качество- във вр.

чл.63, ал.1, т.3 от НК. Изложени са правилни и изцяло споделяеми, неоспорвани от страните по делото изводи относно обективната и субективна съставомерност на извършеното.

Наведените оплаквания пред настоящия съд за несправедливост на наказанието са основателни.

За престъплението по чл.194, ал.1 от НК предвиденото наказание е лишаване от свобода до осем години. С оглед непълнолетието на обжалващите присъдата подсъдими, съобр. чл.63, ал.1 т.3 от НК, предвиденото наказание е лишаване от свобода за срок до три години. Липсата на визиран от законодателя специален минимум, съобразно единното виждане на правната доктрина и съдебна практика определя същият да е три месеца.

При определяне на наказанието на подсъдимия *. * Г. съдът е отчел като смекчаващи обстоятелства младата му възраст, чистото му съдебно минало и съдействащото му поведение, както по време на разследването, така и пред съда. Съдействащото поведение на подсъдимия пред съда се е изразило в направено самопризнание при хипотезата на чл. 371 т. 2 от НПК и то не може да бъде допълнително, в случая за трети път премирано: първо чрез определяне на наказанието по реда на чл. 58а ал. 1 от НК, след това- като смекчаващо отговорността обстоятелство, основано на последователно негово процесуално поведение, с което още в хода на досъдебното производство е съдействало значително за установяване на релевантните факти (първостепенният съд не е изложил мотиви в тази насока, но очевидно е приел такова именно процесуално поведение на подсъдимия) и трети път- като съдействие „ пред съда“. Последното обсъдено смекчаващо отговорността обстоятелство не е налице. Неотчетено такова обстоятелство е ниският размер на откраднатите вещи- значително под установения за онзи момент размер на МРЗ за страната.

Правилно като отегчаващо обстоятелство (едно, а не множество, каквато изразна форма е използвана) следва да се ценят лошите му характеристични данни, изводими от образувани спрямо подс. Г. производства по Закона за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни /ЗБППМН/ от страна на МКБППМН Раковски преди

процесното деяние. Неправилно като отегчаващо отговорността обстоятелство е прието, че „при извършване на деянието същият е проявил непоколебимост и упоритост, като данни за проявената от него непоколебимост се съдържат в показанията на св. *“. Такива факти не са изложени в обвинителния акт, те не са признати от подсъдимите. Съдебното следствие се е развило по реда на глава 27-ма, при хипотезата на чл. 371 т. 2 от НПК. Установеният процесуален ред представлява отклонение от стандартния модел на наказателния съдебен процес. Подсъдимият се отказва от правото си доказателствата по делото да бъдат събрани и проверени в условията на равнопоставеност и състезателност, като признава фактите, изложени от прокурора и се съгласява да не се събират доказателства за тях. Съдът не може да гради вътрешното си убеждение на неописани в ОА, непризнати от подсъдимия неблагоприятстващи го факти, налични в доказателствата, които са събрани в хода на досъдебното производство, при което състезателността и равенството на страните в процеса са ограничени. Неприет от първостепенния съд негативно оценяващ подсъдимия факт е извършването на престъплението при усложнената престъпна форма на съучастие и направеният в противен смисъл извод от ПдРС е незаконосъобразен.

За подс. М. са възприети напълно идентични с обсъдените индивидуализиращи дейността му обстоятелства. Настоящия съд също счита, че са налице и смекчаващите, и отегчаващите отговорността му обстоятелства, които се констатира и за подс. Г.-както коректно отчетените, така и тези, за които са налице пороци в дейността на първостепенния съд при отчитането им, като гореобсъдените.

В обобщение- и за двамата подсъдими са налице следните смекчаващи отговорността им обстоятелства: чисто съдебно минало, направено още в хода на досъдебното производство самопризнание, при което подсъдимите са заявили неизвестни към онзи момент факти относно извършеното престъпление и са облекчили процеса на разследване; ниска стойност на отнетото имущество- значително под размера на МРС към онзи момент. Като смекчаващи отговорността им обстоятелство следва да се има предвид и възрастта им. Намалената наказателна отговорност за непълнолетните лица за престъплението обхваща възрастта от 14 до 18 години. Значим факт е в тази

възрастова граница къде е ситуиран извършителя и колко е оставащото време до очакваната му житейска зрялост, настъпваща на 18 години. И двамата са били току- що навършили 16 години, до пълнолетието им са оставали почти две години. С оглед на изложеното и възрастта на всеки от тях е смекчаващ отговорността факт. Отегчаващите отговорността им обстоятелства са лошите характеристични данни, изводими от прилагани и спрямо двамата мерки по ЗБППМН; извършването на престъплението в съучастие.

Не могат да се третират като отегчаващи обстоятелства предишните осъждания на двамата жалбоподатели, тъй като присъдите са влезли в сила след извършване на деянието. В преобладаващата практика на ВКС се приема, че съдебното минало на дееца се преценява към момента на извършване на деянието, а не към момента на постановяване на присъдата.

Възражението за несправедливост на наказанието за всеки един от двамата обжалващи подсъдими е основателно.

Определеното им наказание от по една година лишаване от свобода е ориентиран по- близо до средния размер на наказанието, отколкото до минималния. В Практиката си ВКС многократно е подчертавал, че индивидуализиращите отговорността на дееца обстоятелства следва да се отчитат не с оглед количеството им, а с оглед индивидуалната тежест на всяко от тях и общия извод за конкретната обществена опасност на деянието и дееца. В случая има значителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства и за двамата подсъдими: чисто съдебно минало, младежка възраст, при което до навършване на пълнолетието им и достигане на очаквана житейска зрялост е имало почти още по две години и за двамата; съдействащото им поведение в хода на досъдебното производство, ниският размер на отнетото имущество; за М.- и качеството му на учащ. Отегчаващите такива- извършването на престъплението в съучастие и прилаганите мерки по ЗБППМН и спрямо двамата не са с висока тежест.

Индивидуализацията на наказанието се подчинява на принципа за справедливост, като съгласно разпоредбата на чл. 54 от НК съдът, в единен мисловен и оценъчен процес едновременно прави преценка на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства и в зависимост от това е длъжен да наложи справедливото според решаващия орган наказание. В провервания

съдебен акт не е изразено какво съотношение на индивидуализиращите отговорността на дееца обстоятелства е приел ПдРС. Наказанието от една година лишаване от свобода освен че не е съобразено с индивидуализиращите отговорността на подсъдимите обстоятелства, не е съответно и на изискването на чл. 60 от НК. Не е загубило своята актуалност виждането, изразено в т. 9 н а Постановление № 6 от 30.X.1975 г., Пленум на ВС, изм. с Постановление № 7 от 6.VII.1987 г. - при определяне вида и размера на наказанието съдът следва да има предвид, че наказанието на непълнолетните се налага с цел преди всичко те да бъдат превъзпитани и подготвени за общественополезен труд. Това означава, че основна цел на наказанието е да съдейства за правилното им възпитание като съзнателни и трудолюбиви членове на обществото. Първостепенният съд не е изложил никакви мотиви защо приема, че в определения от него размер наказанието на двамата жалбоподатели е съответно на изискването на чл. 60 от НК. Напротив- от изложените на л. 81 (гръб), абз. последен и л. 82 от мотивите съображения следва извод, че при определяне на наказанието съдът е игнорирал нормата на чл. 60 от НК.

След извършената редукция на наказанието поради непълнолетието на жалбоподателите, като съобрази всички относими към обема на дължимата им се санкция обстоятелства, настоящият съд приема, че наказанието на всеки от двамата жалбоподатели следва да е в размер по на девет месеца лишаване от свобода, при което би се явило съответно на изискването на чл. 36 и чл. 60 от НК. С оглед реда, по който е протекло съдебното следствие и на осн. чл. 58 а ал. 1 от НК наказанието следва да бъде редуцирано с 1/3-та. Следва да им се наложи в размер на шест месеца лишаване от свобода- за всеки от жалбоподателите.

Споделяеми са мотивите на ПдРС, че не са налице основания за определяне на наказанието по реда на чл. 55 от НК. Направените пред настоящия съд възражения в тази насока са неоснователни. Трайно възприето в съдебната практика е указанието, дадено в т. 3 от Постановление № 6 от 26.IV.1971 г. по н. д. № 3/71 г., ПВС, (изм. с Постановление № 7 от 6.VII.1987 г.)- наказанията се определят при условията на чл. 55 от НК само след като бъде установено наличието на изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, а така също, че и най-лекото предвидено в закона наказание за случая се оказва несъразмерно тежко. Макар да е налице превес на

сметчаващите отговорността обстоятелства и те да са по-многобройни, то липсва изключителност на някое от тях, не може да се направи и извод, че определеното за престъплението най-ниско наказание (в случая поради липса на специален минимум- 3 месеца лишаване от свобода) е несъразмерно тежко. Наказание лишаване от свобода в по-нисък от възприетия от настоящия съд размер не би постигнало целите на чл. 36 и чл. 60 от НК.

С оглед съдебното минало на подсъдимите към датата на извършване на престъплението, проверяваният съд правилно е приел, че са налице кумулативните предпоставки на чл. 69 във вр. с 66 от НК и е отложил изпълнението на наказанието с изпитателен срок от по две години- за всеки един от подсъдимите. В тази част присъдата е законосъобразна и обоснована. Възраженията срещу размера на определения изпитателен срок и искането за по-кратък такъв са неоснователни, при данните за всеки един от жалбоподателите, вкл и за за предшестващ деянието неуспех да се постигне възпитателния ефект на приложените спрямо двамата мерки по ЗБППМН. Изпитателният срок е определен под максималния такъв от три години и не е налице несправедливост на наказанието при така отмереното условно отлагане на изпълнението му.

Следва да бъде направена следната констатация: пред първостепенния съд са били налице достатъчно доказателства, че след инкриминираното деяние и двамата са осъждани (по две дела в справките им за съдимост е отразена задружна и еднакво санкционирана престъпна дейност), и за двамата е постановявано ефективно изтърпяване на наказание лишаване от свободаи такова е изтърпявано. Проверяваният съд е предпочел да не обсъжда съдебното им минало с оглед наличието, респ. липсата на предпоставките на чл. 25 от НК. Това, дължимо според настоящия съд обсъждане, следва да стори по реда на чл. 306 ал. 1 т. 1 от НПК след връщане на настоящето дело.

Произнасянето на съда относно веществените доказателства и разноските е законосъобразно.

С оглед на изложеното и на осн. чл. 337 ал. 1 т. 1 и чл. 338 от НК, Пловдивският окръжен съд.

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260010/18.01.2021г. на Районен съд- Пловдив, постановена по НОХД № 6929/2020 г. по описа на същия съд, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното на подсъдимите ** Г. и * М. М. наказание на **ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

Решението не подлежи на протест и обжалване.

Да се съобщи на страните за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____